

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA

Ügyszám:

553/B/2008/1

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA

1015. Donáti u. 35-45.sz.

Erkezett.

2008 MAJ 21.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

—

rtb

dcl

B U D A P E S T

Tárgy: törvény megsemmisítése iránti kérelem

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] a következő kérelemmel kívánok a T. Alkotmánybírósághoz fordulni:

A Magyar Köztársaság Országgyűlése 2007.dec.17-i ülésén elfogadta a bejegyzett élettársi kapcsolatról szóló 2007. évi CLXXXIV. törvényt, ami 2009.jan.01-én lép életbe.

E törvény 1.§ /1/ bek.-ében megfogalmazottak szerint "Bejegyzett élettársi kapcsolat akkor jön létre, ha az anyakönyvvezető előtt együttesen jelenlévő két tizennyolcadik életévét betöltött személy személyesen kijelenti, hogy egymással bejegyzett élettársi kapcsolatban kívánnak élni."

Ez a megfogalmazás a ma is hatályos, 1949.évi XX. törvény, az Alkotmány alapján készült 1952.évi IV.törvény 10.§ /1/ bekezdésében foglaltakat sérti, ami a házasságdók nemét határozta meg, különösen embereken. Az Alkotmány 15.§-a szerint "A Magyar Köztársaság védi a házasság és a család intézményét.", ezért az ezzel szembenálló CLXXXIV-es törvényt alkotmány-ellenesnek tartom.

A fentiek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a hivatkozott 2007.évi CLXXXIV. törvényt semmisítse meg.

I n d o k l á s:

Álláspontomat Isten tanításait alapul véve kívánom megfogalmazni, hangsúlyozottan a kifogásolt törvény által bujtatottan támogatott, az azonosneműek törvényesített együttélési lehetőségei miatt.

Törvényben rögzíteni - különösen az emberek szellemi és lelki fejlődését, helyes irányú erkölcsi nevelését, haladását kifejező törvénybe, - csak olyan gondolatokat és akaratot szabad, amelyek megfelelnek az Istennek a szeretetről és az igazságról szóló szent törvényeinek, amelyek mellett és amelyekből fakadóan az ember teljes életét meghatározó más törvényei is keletkeztek.

A megsemmisíteni kért törvényt több vonatkozásban is rossznak tartom, sőt erkölcsileg bűnös felfogásúnak nevezem.

Az Istentől a bűnbeesés miatt elfordult és az Úr erkölcstörvényeivel szembefordult emberi szellem hozza létre a torzult szellemiségű törvényeket. Az ember egyik eredendő bűne az érzékiség, melynek súlyosan elfajult változata a homoszexualitás.

A törvényalkotó azzal, hogy megváltoztatta az 1952. évi IV. törvény 10. § /1/ bek.-ben házasság alanyokként jelzett "férfi és nő" elnevezést és azt pusztán két személy-ként aposztrofálta, álságosan és etikátlanul járt el. Ezzel a megoldással kimondatlanul is törvényesítette az azonosnemű emberek partnerkapcsolatát, amely kapcsolat alapvetően ellenkezik Isten akaratával, de már a józan társadalmi felfogással, a jó erkölcsi érzékkel is.

Az ilyen tartalmú bejegyzett élettársi kapcsolat - mert ki meri állítani, hogy ne lenne ilyen? - elutasítása nem diszkriminatív, mint azt honi és külföldi szellemiségek sugallják és sajnos konkrét példák bizonyítják is, hanem erkölcsi kötelesség.

Miért fontos az azonosneműek kapcsolatának veszélyeire felhívni a figyelmet és azt tilalmazni?

Az így gondolkodó, érző és élő emberek szándékosan kiléptek és kilépnek Isten legfőbb törvényéből, a szeretet törvényéből, szembehelyezkednek az Úr akaratával és ezzel még messzebb kerülnek az eredeti szellemi létükben adott duálpárjuktól. Az elfajultságuk miatt a szellemükből és a lelkükből olyan fluidáris erőket bocsátanak ki, amelyekkel - sajnos - a már amúgy is /más irányú bűnös gondolatok és érzések miatt/ jelenlévő gonosz erőket, a fekete mágiát erősítik, azaz fertőzik mindazt a környezetet, ahol megfordulnak. Ezeket a fertőzött fluidokat az aurájukban viszik magukkal, mely fluidok a hasonlóság törvénye alapján asszimilálódnak az elfajultságra hajlamos, de még ténylegesen ilyen életet nem élő emberek fluidjaival.

Kétségtelen, hogy az Isten, a Mi Atyánk engedi, hogy az ily módon élő emberek az elfajultságuk ellenére is élhessenek a szabadakarattal, de csak azért, hogy a bűnt megutálják, elforduljanak attól, azaz ne erkölcstelenségben és hazugságban éljenek.

A CLXXXIV. törvény egyes paragrafusairól kissé részletesebben kívánok szólni.

1.§. Bejegyzett élettársi kapcsolat teljesen szükségtelen, Isten tanítása ilyen nem ismer el. Partnerkapcsolatra és egyben az érzékiség kiélésére a házasság rendeltetett.

Némely emberek úgy vélekednek, hogy a házasság csak egy darab papír, vagy szükségtelen formáság.

Ha valóban az lenne, akkor mégis miért kellett a pusztá együttélést bejegyezni, törvényesíteni?

Idézek a "Hit, remény, szeretet" c. szellemi könyvből /160. old. /:

"Isten férfinak és nőnek teremtette az embert."

Ez törvény, mert Isten akarata. A hivatkozott Csjt. helyesen rögzítette a házasulandók nemét, szemben a kifogásolt törvénnyel, ami csak két személyről beszél.

Még egy idézet a "Hit, remény, szeretet" c. szellemi könyvből /171. old. /:

"A házasság az elvált és széttört duálegységnek, helyrehozó, összeforrasztó törvénye, amelyben a két fél egymás lelkét segítve, szeretettel, hűséggel és tisztasággal Isten útján járhat."

- megjegyzendő, hogy itt földi házasságról van szó, a duálegység pedig a szellemkénti létezésben a különemű szellemek együttélését, egybeolvadását jelenti.

Ebből a megfogalmazásból világosan kitűnik, hogy tiszta szellemiségű és tiszta lelkivilágú szellemként is különeműek vagyunk, duálszeretemben élünk, ami nem szentségteleníthető meg semmilyen földi törvényben nyíltan, vagy burkoltan megfogalmazott elfajultsággal, paráznasággal, stb.

3.§./1/. "A bejegyzett élettársi kapcsolat megszűnik... ha az élettársak egymással házasságot kötnek.."

Véleményem szerint ez a megfogalmazás éppen az, amit a törvény szorgalmazói valójában akartak: az azonosneműek házasságot köthessenek egymással, egyes külföldi országok jogi gyakorlatával megegyezően. A törvényalkotó itt változatlanul két személyre gondol, a nemi hovatartozás említését gondosan kerülve.

4.§./2/b.pont. Szinte az egész törvényen átível az a burkolt törvényalkotói szándék, hogy nem tesz említést az együttélők neméről. Ha ugyanis a bejegyzett élettársi kapcsolatot nem akarják megszüntetni, akkor egy azonosnemű párkapcsolatban akár jelen is lehet tartásra jogosult gyermek, aki értelemszerűen az egyik fél korábbi - akkor még heteroszexuális - partnerkaposo-

latából származhat. Ezt a törvényalkotó meg is fogalmazta a 13.§. /5/ bek.-ben, márpedig az Alkotmány 16.§-a szerint "A Magyar Köztársaság különös gondot fordít az ifjúság létbiztonságára, oktatására és nevelésére, védelmezi az ifjúság érdekeit."

Az elfajult érzékiségben fogant és ezzel áthatott, rossz szellemi és lelkiezőkkel megfertőzött érzésvilággal nem lehet helyesen nevelni.

26/E.§. Ez a rendelkezés lehetőséget ad külföldi homoszexuális emberek Magyarországon létesítendő élettársi kapcsolatára, amit a fentiek szellemében etikátlannak és elutasítandónak tartok.

35/A.§./2/a pont: az orvostudomány fejlődése sajnos azt is lehetővé tette, hogy elfajult hajlamokkal bíró férfiak és nők nemiségét megváltoztassák. A törvényalkotó ezt az orvos és a beteg által egyaránt megvalósított istenellenes akaratot, ill. annak eredményét törvénybe iktatta, a nemi jelleg megváltozását anyakönyvben rögzíteni rendelte.

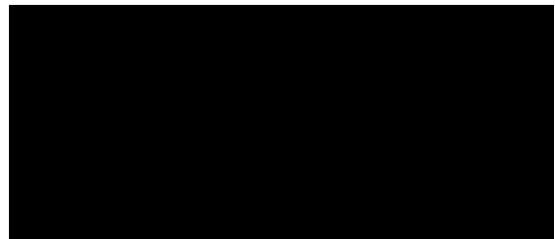
A törvény hatályba lépése esetén lehetővé válna a műtéti úton férfivá, vagy nővé változtatott emberek azonosneműekkel történő házassága, vagy bejegyzett élettársi kapcsolata, továbbá gyermekek is bevihetők lennének az ilyen kapcsolatba. Véleményem szerint ez az eljárás minden vonatkozásában bűnös dolog.

M e g j e g y z é s:

A bejegyzett élettársi kapcsolatáról szóló törvény nem tesz említést arról, hogy mi a teendő akkor, ha a két sze-mély, vagy egyikük AIDS betegségben, vagy más fertőző nemi betegségben szenved, akár hazai, akár külföldi állampolgárokról lenne szó.

A fentiek alapján kérem az Alkotmánybíróságot, hogy amennyiben a 2007.évi CLXXXIV. törvényt még nem vizsgálták meg alkotmányossági szempontból, álláspontommal érdeemben foglalkozni szíveskedjenek.

Budapest 2008.május 17.

Készült: 2 pld.
Kapja : 1 pld címzett!
1 pld saját